

LO VENDRELLENCH

SETMANARI COMARCAL DEL BAIX PANADÉS

Número corrent, 10 céntims.

Número atrassat, 20 céntims.

PREUS DE SUSCRIPCIO

VENDRELL..	1'50 pessetas trimestr.
FORA..	1'75 »
EXTRANGER.	2 »

PAGO ANTICIPAT

Redacció y Administració

Carrer del Teatre, núm. 18.

Anuncis, remittits y reclams, á preus convencionals.

No s'admeten escrits sense firma.

NO 'S TORNAN LOS ORIGINALS

Farmacia de J. Orpinell Vendrell

PASTILLAS DIGESTIVAS ORPINELL

Curan la Dispepsia (catarro gástrich de forma crónica) la Gastralgia (*Dolor de cor*) las *Malas digestions*, el *Cor-agre* y las *Diarreas*.—1'50 pias. la capsula

Balzam Durán-Durán contra 'ls ULLS DE POLL y DURICIAS

FABRICA DE PAPERS PINTATS PERA DECORAR HABITACIONS

Ab la presentació de aquest anunci, se obtenen dits géneros als preus de 20 céntims el rotllo 'ls tetxos y colgaduras y á 5 céntims la tira de cenefas.

⇒ Variats dibuixos y colors. ⇒ Glacier pera cristalls. ⇒

PREU FIXO. — PAGO AL CONTAT.

Carrer de Petritxol, número 9 -- BARCELONA

IMPREMPTA

RAMON GERMANS y NEBOT

Teatre, 18.—VENDRELL

Com tots los anys en la present temporada ha rebut aquesta casa un variat assortit de

Cromos pera felicitacions

⇒ CALENDARIS AMERICANS

ab elegans dibuixos desde 30 céntims

BLOKS CATALANS

Talonnaris pera apuntacions de la Rifa de Nadal

Décimas, Targetas de felicitació, Postals ilustradas, etc. etc.

ESTABLIMENT DE VETERINARIA de

⇒ Salvador Sonet

Casas Novas, núm. 11.—VENDRELL

HABANERAS

Per los telegramas d'Espanya vaig veient que no hi há manera de tenir tranquil·tat á Catalunya. Apenas restableixen la normalitat á mitjas, no fallan Sambuesas que inventin lo de la doctrina en catalá com si descobrissin lo moviment continuu, y á Madrid ho prenen per la tremenda més pera mortificar als de casa que com á cas de necessitat. Un govern que té tan abandonada la ensenyansa, sembla que de lo més que deuria preocuparse es de pagar als mestres, de suministrar elements de cultura á las escolars, de imposar la ensenyansa forsoza; pero tot aixó no es res al costat de una ocasió

de vejar á un poble que fá 1902 anys que vé aprenent la doctrina de la mateixa manera. Trobaria bé que se suprimís lo francés pera resar; pero aixó no estaria tan en harmonia ab los de Madrid que haurian de sustituir un considerable número de devocionaris. En las iglesias de la Cort entran en majoria los llibres de devocions en francés que en espanyol, degut al afany de modernisarse que fá vint anys impera en las classes elevadas d'Espanya de la que no podria sustreure la mateixa familia Real en la que hi há qui gasta las oracions en llenguatge estranger y cobra en espanyol. No critico la voluntat de cada hui. Pero 'm sembla que per certas consideracions de un ordre nacional venen més obligats los susceptibles á fer ús de la llengua que 'ls dona sos caudals, mentres que á Catalunya, empleant la llengua materna resultan més espanyols que 'ls altres. Es precis tenir la sanch aigualada pera no sentirse la mortificació que causa tan continua é inmoderada gestió de menyspreu, explicable tan sols per la ignorancia de lo que constitueix lo mes sagrat de un poble generós y honrat, aquí fan apareixer com un discul per las excitacions que li proporcionan de la manera més refinada. ¿Que 's proposan? ¿Ahont nos volen conduhir ab las insensatesas inacabables de una política mancada de honradesa?

Dolorós es confesarho; pero tractantse de Catalunya lo Govern Espanyol ho mira ab un criteri mesquí y estraviat que á la llarga es mes valiós pera nostra terra ahont hi ha gent que necessita deixondirse pera aquilatar la conducta que devem seguir. Jo, després de tot, he de donar gracias al inspector que ha fet aqueix important descobriment de la doctrina en catalá. Aixís sabrán apreciarla los que passavan per las sevas planas sense adonarsen de lo que tenian; y no hi há com prohibir un llibre pera ferli la *reclame*. Deu ser de sanch torera l'inspector de la inventiva, y si á Catalunya sols hi anessin empleats d'aquesta ralea. ¿Qué més necessitava la causa de nosaltres?

Estich massa lluny pera apreciar lo disgust y per altre part de res serviria que li aboqués aquí tota la bilis que vaig fent aquestos dias de contratemps. Deyan los cubans en los seus manifestos revolucionaris, que contavan principalment en los deshacers dels governants espanyols pera lo triomf de la seva causa y en bona fé que no anavan errats al pensar de un modo tan original. ¿Quin motiu hi havia pera que los Jochs Florals tinguessin de celebrarse en lo Canigó, poguentse fer y dir lo mateix en terrenó espanyol? Pero la estupidesa de un sentiment egoista, arraix, impositiu, que 's nega á tota conce-

sió sense esplicarse la seva insidiositat y eterna enemiga a tot lo que vingui de Catalunya, dona pàvul a lo que deuria ser un motiu de orgull dintre de casa. Aixís com pera sentir las excelencias de la llibertat es precis tenir arrelada en l'ánima la consideració als demés y 'ls debers propis, també pera tastar l'amargor de Decrets imbecils seria menester que coneguessin tot lo mal que fan ab sas midas desprecia-tivas.

A las voras de Puerto Principe se ha establert una Colonia de americans que per cert li diuhen *La Gloria*. Allí han fet una població moderna en tots istils y pera que res hi faltés han establert escolas, pero ab mestres americans, llibres inglesos, procediments inglesos, métodos iguals y no s'entenen ab altre llengua que la inglesa. Als que viuhen dintre dels terrenos de la Colonia los hi sap mal que als nens los ensenyin per tan rigurosos procediments. Fins las Cambras de Cuba se ocupan de aquesta estranya influencia. Al considerar las preocupacions dels que protestan me faig càrrech de lo que dirian los castellans si per desgracia en Napoleon no hagués anat a Russia ó si ells se trobessin en un cas dels nostres.

Al contemplar la sinceritat de la politica de En Roosvelt ab la de casa un se sent avergonyit de que homes fracassats siguin encara en Espanya los que dirigexen lo cotarro. En lo Mentsatge de avuy a las Cámaras americanas s'hi veu, resplandent, una política de alta noblesa y fins en alguns detalls, que segurament no hauran telegrafiat a Madrid, s'hi troban uns sentiments refinats com aquest:

«Procedeix autorisar al Secretari de la Guerra pera que conservi los cavalls donats de banda dels cossos de Artilleria y Cavalleria. Aquestos cavalls venuts en subastas alcansan un preu mes baix y es preferible avans que sufriessin las miserias y penatitats que 'ls hi guardan, després de la venda, que se 'ls dediquin a treballs lleugers en los puestos y, en últim cas, que se 'ls sacrifici sense causarli sufriments.»

Aquí tenen tot un cambi de voluntats, de noblesa, de manera de pensar y de tot.

Quanta miseria en los de casa y quanta cultura y patriotisme en los del Nort de América!

Acabem aquesta carta que ja va fentse mas a llarga; pero avans dech omplir las felicitacions de rúbrica en los días que aquesta deu arribar a sas mans. Fassi Deu que tinguin salut y acert en tot y contin ab la més ferma amistat del seu amic y S. S.

J. Aivalá.

Habana 4 Desembre de 1902.

Carta oberta

Sr. D. Pere Inglada.

Madrid.

Molt Sr. meu: Fins avuy no sabia que jo, que may hi tingut cap relació ab vosté y que ab prou feynas lo coneix de vista, li fos *su estimado amigo*. Ho celebros.

Peró dech advertirli, que segurament vosté no coneix a'n aquest *su estimado*; de no ser aixís sabria que entusiasta (jo) dels principis Republicans Democrátichs Federals, me repugna d'una manera odiosa si may veig cap republica que cedeixi 'ls seus esforços, ja votant, ó d'altra manera, a cap candidat monárquich, per creurer la forma de Govern per vostés defensada causa de nostra desgracia y atentatoria al progrés y a la dignitat del home.

Si no hi hagués altre motiu qu' aquest prou poderós ja de per sí, ni ha un altre que també me'n faria abstinde y es que formant vosté part de la

Comissió Provincial de la Diputació, aquesta va soldre contra l' Ajuntament d' aquesta vila, un curs d' alsada interposat per lo Sr. Castellà i fructuari de la plassa mercat; y vosté, represent d' aquest districte ó circumscripció, no s' va vrendre la molestia en un assumpto com aquest important per los seus administrats, de sapier directament d' ells la rahó que 'ls feya mourerallant la cuestió de conformitat als interessos un senyor que fa quinze anys que usufructúa la plsa sense que se li puga fer cumplir ni tan sols na de las sevas obligacions envers lo poble.

Y creguim que aquet modo de pensar, que tch la franquesa de comunicarli, es el de la inmsa majoria dels electors d' aquest poble que estánterats del assumpto y disposats a donar a cadhu lo seu.

De vosté atent

P. Martorell.

Vendrell 21. Desembre 1902.

LO SALOMONET DE LES MATINES

Deu fer molts y molts anys del fet que usvaig a contar, sense guanyar ni perdre, tal com ne 'l va contar a mi fa temps un vell mariner de Terragona.

Un bastiment perseguit y sedacejat pe mal temps, cercava endebades l' entrada d' aquel port, una nit en que la tempesta batia fortament aquelles costes y ab ses ales de negra boira feya la foscor impenetrable. Los xisclets del vent entre les cordes y l' espetech de les onades al rompre's en les roques, li sonaven al vell patró tan asprement com les rodes dels carros que sent a dreta y a esquerra un cego que, per etzar, se troba sol en mitj d' un camí ral.

No hi havia encara fets molts anys, mes li costa poch d' encéndre'n un, hon bé li plau, y de treure de perill als que de cor li reclamen, a Aquell que ha dit en lo sant Evangeli: *Jo so la llum del mon: qui m' segueix a mi no camina pas en les tenebres.*

Era cabalment la nit santa de Nadal; los canonges y beneficiats de la Séu cantaven ab tota solemnitat los salms de David y les profétiques lliçons d' Isaies de les Matines, abans de les dotze, com se solia fer alguna hora, per començar la missa del gall, apunt de mitja nit. L' escolá major axecá l' anomenat Salomonet del Chor, coronat de ciris encesos, fins al indret del gran rosetó, que mira a la mar, com ull inmens del edifici, y 'ls mariners, que, ja a punt de naufragar, demanaven a Déu un rajet de claror, al veure'la s'optadament, s' orientaren a plaher, com los Tres Reys ab l' Estrella, entraren feliçment y arrelaren l' àncora en lo redós més abrigat de la bahia.

Plorant d' agrahiment, l' endemá de bon mati pujaren a peu descalç a adorar al bon Jesuset, y aprés de remerciarlo per aquell salvador miracle, lo contaren fil per randa als tarragonins, que s' ho conten encara de pares a fills y no ho han deixat ni ho deixaran esborrar de sa memoria.

La tradició afegeix que en aquella sortosa nau venia la filla del vell patró, y que al posar los peus en terra volgué cumplir la prometença que havia feta en l' hora del perill de quedar-se per monja en lo convent de Santa Clara.

Desde allavors ençà cada any, quan lo vespre abans de Nadal, se canten Matines en la Séu de Tarragona, s' axeca lo Salomonet tradicional fins al indret del gran rosetó. La resplandor que no cap en la Basílica, figura en aquella hora de la Cova de Betlem, s' aboca per lo finestral y una garba de llums de color baixa al port a refrescar la recordança d' aqueix succés memorable als mariners.

Sagrada claror del santuari, llum de la Cova santa; llanterna de Sant Joseph; Estrella dels Sants Reys; antorxa dels veritables savis; Sol de

justicia y Resplendor del Pare, surt aquesta nit de l' Establia de Betlem, llençat pel mont é il·lumina a tants milions de cors que no hi veuhen y a tants pobles y nacions que naufraguen perduts en la fosca de nit del error y en la mar de les pasions humanes! Aurora de Nadal, mostrat ja com l' ullada del Infant divi sobre la terra plena de tenebres y ombres de mort, y tornahi lo die clar y seré de la fe, esperança y caritat que 'l cor anyora.

Jacinto Verdagué, Pre.

Nadala

CANSÓ DEL SOL.

En la terra ma estimada,
y per ella, a trench d' aubada
donch sortida a mos raigs d' or
y la pobra enamorada
despertantse,
vá inondantse
de claror.

La llumeta s' es fugida,
cuan me veu, esporaguida
amaganse en la buydor,
y la terra condormida
despertantse,
vá inondantse
de claror.

Mes avuy claror divina
a mitja nit la ilumina
y semblo jo la foscor.
Es un nou Sol que fascina
despertantla
é inondantla
de claror.

Pe'l Desembre el Sol neixia
de Bellhem en la establia
per salvar al pecador...
De Joseph y de Maria
n' ha vinguda la Claror.

Lluís Almerich.

Lo Pessebre de la senyora Agneta

La senyora Agneta, solterona, d' una pila de primaveras, se moria per las criaturas. Semblava la mare de tot el barri.

—Senyora Agneta, avuy a casa no més m' han donat tres atmetllas per brenar.

—Té, aquí 'n tens un grapat.

—Senyora Agneta, a mi m' agrada la mel.

—Aquí 'n tens.

—A mi m' agrada més el codonyat.

—Té.

—A mi 'l vinblanch.

—Té, beune una miqueta.

May li faltava quitxalleta a qui obsequiar.

Per la festa del carrer ella pagava las pastetas y 'ls papers de colors pera guarnirli y la casa tota s' convertia en taller de cadenetás, banderas, fanallets, sense que la mestressa se 'n sentís molestada, puig disfrutava en dirigir als tendres obrers d' un art, estrefalari si s' vol, pero vistós.

No obstant, ab lo que més gosava era quan venia Nadal al guarnir lo *pessebre*, que sempre resultava 'l millor del poble. Hi havia un surtidor, un estany y un riu d' *aygua de bo-de-bo*, que deya la maynada, escorrentse per entre rocas de suro y herbeys fets ab filagarsas d' estora verda. De cançons acompanyadas ab pandero y ferrets no 'n vulguin més, els noyets s' hi esgargamellavan:

—Qué li donarem an el Noy de la Mare,
qué li donarem que li sápig a bó...

Acabada una cansó, n' entonavan un' altra y un' altra, sense may parar.

Allí a l' establia
de vora 'l portal,
rossinyol hi canta
la nit de Nadal...

Ningú, ningú disfrutava com la senyora Agneta y 'ls seus amiguets cada any per Nadal.

Pero l'any passat, lo seu goig havia estat extraordinari puig se feren gran reformes... més al primer dia de lluhir-lo, el pessebre s' esgavellà.

Se havia augmentat la colecció de figures, el Jesu-set va esser repintat de nou y 'ls llums de petroli sigueren substituïts per los de acetilè, combinats de manera que no 's veyia cap flama; tan sols una resplandor blanca sortia per darrera la montanya tot simulant l'aurora, ó l'aurora, com deya 'l noy del cansaladé.

Els noyets se cuydaren de la instalació y la senyora Agneta observava per si calia desfer algún disbarat massa gros, per exemple, fer treure un busto de 'n Pi y Margall que 'l menut de cal Migra-nya havia portat de casa seva per posarlo vora la cova, com qui va á adorar á Jesús.

—Tú, Badoret, porta més mata.

—Véstela á buscar qu' are poso neu.

—Tú, Llimona, acosta rabassons.

—Té. Vols que posém els reys an aquest camí, que figurará venen d' aquell poble de cartró?

—Quin poble 'n diuen d' aquell poble?

—Barcelona, tonto; no veus que 's tan gran!

—Batú!... El rey negre no hi es tot!

—Bé, portal; no més hi falta 'l cap... Donam un' altra figura.

—Vols aquest home que guarda aquestas gallinas?

—Aixó son gallinas?

—Oy tal! Sabs qué deuen ser? Potser tocinos.

Va quedar tot llest á la vigilia de Nadal; y al vespre, somhi:

Pastoret d' hont vens...

Els llums s' ensengueren tots y s' obri l' aixeta que feya anar el riu, omplia l' estany y enlayrava el surtidor, una aixeta qu' era amagada sota del pessebre.

L' alegria inundava las caronas dels noyets, fins que la tranquilat y harmonia va desferse perque al xicot de cal Trampa se li va ocrorrer estrañe una cansó per fer enrabiar al Badoret, qu' era un noy coix y una mica atontat.

Viva Maria,
viva Joseph,
viva la pota
del Badoret.

Mare de Deu! Els va fer á tots tanta gracia que no n' haurian cantat d' altra si 'l Badoret, que encara que apocat tenia mal genit y era forsut, no n' hagués espiñacat dos ó tres.

La forsa s' imposá. Pero un moment que 'l Badoret va ficarse sota 'l pessebre pera obrir més la aixeta de l' aygua, puig eczercia de Neptuno, el Trampa comensá el «Viva Maria...»

El Badoret quan ho senti, enrabiá, va alsarse dret, y com la taula que ho aguantava tot era més baixa qu' ell, ab el cop de cap qu' hi doná se 'n aná al botaván tota la Judea.

Reys, pastors y camperols quedaren tan atroñats que no 's pogueren identificar.

Ni á la Martinica!

Tots els xicotets esclataren en una gran riallada sense tenir en compte las exclamacions de la senyora Agneta, y fugiren cap al carrer, empaytats pel Badoret, tot baladrajant la cansó:

Viva Maria,
viva Joseph,
viva la pota
del Badoret.

Jaume Orpinell.

Cansó de Desembre

Cau lo neu de foch en foch.
Mentrestant qu' á fora neva,
contém quèntos, vida meva,
prop del foch.

I.

Contém quèntos fins al dia.

Jo 'n sé tants que t' en diria

tot l' hivern sense parar.

de reys moros y princesas,

de castells plens de riquessas

qu' una brivia sol guardar

de donzellas encantadas

y de bruixas y de fadas...

Cau la neu de foch en foch;

mentrestant qu' á fora neva,

contém quèntos, vida meva;

prop del foch.

II.

Vols aquell de la fadrina

qu' el gegant que la pentina

sos cabells conta un per un?

ó 'l d' aquell difunt en pena

qu' al temor de sa cadena

va cridant escala amunt:

«Marieta, ho Marieta,

ja só á l' última escaleta!...»

Cau la neu de foch en foch.

Mentrestant qu' á fora neva,

contém quèntos, vida meva,

prop del foch.

III.

O tal volta prefereixes

aquell altre que coneixes

d' una nina y un galán,

que tornats dos orenetas

se murmuran amoretas

á las barbas del gegant?

¡Ah traydora, ja ho savia

qu' era aquet el qu' et plauria...

Cau la neu de foch en foch;

Mentrestant qu' á fora neva,

contém quèntos, vida meva,

prop del foch.

Apeles Mestres.

CRÓNICA

Avuy, diada de Nadal, la festivitad

que ab més espléndidesa celebra la

cristiandad en conmemoració de la

Nativitat del Senyor; avuy en que

tothom, pobres y ríchs, desde 'l po-

tentat al misser obrer, se saludan y

felicitan mutuament la gran Diada

en que tot es goig, la redacció de

LO VENDRELLENCH, no pot

menys també de felicitar á sos lec-

tors desitjantlos hi unas bonas y fe-

lissas festas, un bon fi d' any y un

millor comens d' any nou. * * *

Lo mercat del diumenge passat fou bastant fluix en general, haventhi hagut, no obstant, regular cantitat de virám, que 's mercadejava á bons preus.

En lo mercadal dels bous hi havia uns 70 caps que quedaren tots venuts, cas que sol succehir en molts dels mercats de nostra vila, que per lo que 's refereix á la contractació del bestiar boví, cada dia van acreditantse més.

Y á propésit de dit mercat: Diumenge enrahonant en ell ab alguns tractants, ens digueren que veurían ab molt gust que l' Ajuntament fes colocar tres ó quatre sitals ó banchs de pedra, al objecte de qué,

més que per seure, poguessin utilisarse pera contar hi 'ls diners de las vendas del bestiar, cosa que ara han de fer drets ó asseguts á terra ab incomoditat.

Trasladém tan rahoñada petició al Ajuntament, en la seguritat de que será atesa, com ha vingut atentent fins ara las justas demandas formuladas pels tractants y ganaders.

En la ressenya del sopà donat en obsequi dels que estigueren empresonats per lo de la platja de Sant Salvador, que ferem en nostre últim número, digüerem que havia sigut nomenat soci honorari del Centre Catalá d' aquesta vila, lo senyor Solá, essent aixís que ho foren tots los obsequiats, aixó es: lo senyor Solá y sos fills Lleó y Marian, en Jaume Serra y 'l mariner Joan Rovira, conegut per «Calau».

A més dels candidats que deyam en nostre últim número se presentarian pera obtindre la representació en Cortis de nostre districte, ens consta que 's presentará també, ab caracter d' independent, nostre particular amic y compatriota lo conegut hisendat d' aquesta vila y notari de Barcelona, D. Jaume Alegret y Vidal.

La selmana passada se feren en nostra comarca molts compres de bous grassos, que 's pageren á 9 rals menos quart la carnicera 'ls bous, y á 10 menos quart y á 10 las vadellas, ab destí á la plassa de Barcelona pera las actuals festas de Nadal.

Lo conegut negociant d' aquesta vila nomenat en Joan del Isidro, embarcá 'l diumenge alguns vagons de dita classe de bestiar, quins exemplars no baixayan de 250 carniceras cada un, y per lo tant, son valor unas 500 pessetas per cap.

Com deyam ja en nostre número anterior, avuy aquesta nit lindrá lloch en lo teatre del Cassino Circo la funció dramática-concert, quina part teatral diguerem ja quina era, executantse en la de concert las següents composicions: *Aida*, de Verdi, *Tannhäuser*, Wagner; y *Gavota*, Raventós; á trió de violi, violóncello y piano.

En la sala del Tivoli s' hi celebrará lo anunciad ball públich corejat, quín programa será desemnyat per la orquesta que dirigeix D. Pau. Gomis y la societat coral «Lira Vendrellenca.»

Ha marxat de Tarragona pera anar á buscar á sa familia, lo senyor Governador civil de la provincia D. Santos Ortega.

Durant la seva ausència ha quedat encarregat del mando lo secretari D. Felip Curtoys.

Ha sigut nombrada mestra interina de la escola de abdos sexes de Sant Vicens de Calders, Donya Agna Perona.

IMP. RAMON GERMANS.—VENDRELL.

JESÚS INFANT

Poesias de Mossen JACINTO VERDAGUER. - Preu, 3 Pessetas.

Aygua que corre

Nou drama de ANGEL GUIMERA - 2 Pessetas.

Está en premsa y aviat surtirá

La Agencia d' en Pep Currillo

Saynete de gran éxit de R. RAMON Y VIDALES.

Tarjetas UNIO CATALANISTA felicitació d' any nou

A 10 céntims una.

De venda tot en la impremta d' aquest periódich.

ANUNCIS

SASTRERIA de GIL BOXADOS

Variat assortit de estams, chaviots, gergas, vicunyas y demés articles pera la present temporada d' hivern.

Carrer de Santa Agna, 22. — VENDRELL

FEMS DE PRIMERA CALITAT ab barreja de vaquerissas

Los propietarios que 'n necessitin poden dirigirse á **Marcelino Forcada**, carrer de Montserrat, número 12.—Vendell.

PREUS: á 65 pas. los 10.000 kilos sobre wagó á Barcelona

¡Increible verdad!

Un anillo para caballero, oro ley con hermosísimo brillante, 50 pesetas.
Idem con brillant doble grueso, 100 pesetas.
Un alfiler para caallero, oro ley con espléndido brillante, 25 pesetas.
Alfiler i. id. (brillante muy grueso), 50 pesetas.
Anillos última novedad para señoras y señoritas, oro ley con hermosísimo brillante, 25 pesetas.
Un par pendientes para señoritas, oro ley con espléndidos brillantes, 25 pts.
Un par pendientes para señoras, oro ley con hermosísimos brillantes, 50 pts.
Idem con hermosísimos brillantes dobles gruesos, 100 pesetas.
Un par pendientes para niñas (especialidad para verdadero regalo) oro ley y espléndidos brillantes, 25 pesetas.
Medallas oro de ley, con la efije de la Purísima, esmalte de Florencia, y brillantes Am: Alaska, Ptas. 100.
Oro garantido de ley (18 quilates) y brillantes químicamente perfectos, más hermosos y de más valor, por su constante brillantez y esplendor que los verdaderos. Descomposición de luz, dureza, lapidación perfecta, imitación maravillosa.

Regalo 5.000 pesetas
á quien distinga estos brillantes ALASKA de los legítimos

Gran Premio en la Exposición de París

A toda compra de oro conforme con el género se le devolverá inmediatamente el dinero.

Enviar la medida de los anillos, tomándolo con un hilo alrededor del dedo. Única y verdadera ocasión para gastar bien el dinero en regalos, siendo siempre su valor superior al coste. No se hacen descuentos; no se concede representación; no se envían muestras, *Gratis y Franco* catálogo ilustrado. Envío franco de todos gastos en cajita valor declarado y por correo, para toda España é Islas.

No sirvese ningún pedido que no sea convenido antes el pago.

Único representante general Sociedad Oro y Brillantes Am: Alaska.

G. A. BUYAS.—Corso Romana, 104 y 106, MILAN (ITALIA)

Labors agricolas á vapor

En la Redacció y Administració de *L' Art del Pagés*, Primpcesa, 11, principal primera, Barcelona, se donará rahó de las condiciones económicas pera desfondar terrenos, pera 'l cultiu de vinya y altras plantas, per medi dels aparatos más perfeccionats que 's coneixen fins avuy.

Per informes, dirigirse á D. Francisco X. Tobella, qui facilitará notas de preus per desfondar, desde un á tres pams de fondaria.

Ramon. Germans
IMPRESSORS

Impresos de tota classe, com son talonaris, facturas, targetas, programas, papé y sobres timbrats, memorandums, etc., etc. Especialitat en los luxosos y á varias tintas. Preus módichs.

Carrer del Teatre, 18.—VENDRELL

Academia de Corte Parisièn Marti

per la professora

D.ª Teresa Mateu

Carrer de Santa Agna, 73.—VENDRELL

L'acreditat *Corte Parisièn Marti*, es el que més gran y justa fama ha obtingut, es l'únic adoptat per los principals tallers de confecció y periódichs de modas y reconegut com lo millor per la premsa nacional y estrangera.

Aquesta academia está montada ab tots los adelantos necessaris pera facilitar á las deixebles, després d'una bona ensenyansa, la práctica, com aixís també la transformació. Lo gran procediment de la transformació es la última paraula del art, original de un dels més célebres modistos de Londres que ha obtingut *Gran Premi* en la última Exposició de París.

HORAS DE CLASSE.—De 3 á 6 de la tarde; pera la confecció de 10 á 12 del matí.—Preus convencionales,

SE VENEN TOTA CLASSE DE PATRONS

Marca de la casa.

Fábrica de guanos y primeras materias per abonos

Guanos especiales per VINYAS y CEREALS

Anton Trillas

Carrer de Montserrat, Vendrell